

ПРЕДИСЛОВІЕ.

Единородніи мои! въ 15 Августа 1857 како отидохъ въ Троянскій мѣнастырь на поклоненіе, въ праздника успѣніе пресвятыя Богородицы, ходихъ и въ параклиса на святого Николая, който е прѣзъ рѣкѣ тѣ на вѣсточнѣ странѣ, полвинѣ часъ далечъ отъ мѣнастыря, и намерихъ тамо еднѣ книгѣ именуемѣ службѣ и чудеса святого Николая. Печатана въ Москва на 1794 по Хріста, която како прегледахъ, видехъ въ неѣ много чудны работы, които направилъ святой Николай въ живота си, и подиръ смърть-тѣ си. И како ѣ измолихъ за малко време отъ тамошны-тѣ Богоугодницы и ѣ донесохъ въ Свищовъ, пожелахъ да преведѣ на Българскы языкъ сичкы-тѣ чудеса, колко-то ся намѣрвахъ въ неѣ, който и издавамъ на свѣтъ да четѣтъ мои-тѣ единородны Българи и да видѣтъ колко е дивенъ Богъ во святыхъ своихъ, за слава на Божіе-то име и за усердно почитаніе на неговы-тѣ святы угодницы.

Вашъ усердный доброжелатель
Теодоръ Теодоровичъ Хрулевъ.